ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2006

Vyhlásené: 14.01.2006 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

13

ZÁKON

z 13. decembra 2005,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 300/1993 Z. z. o mene a priezvisku v znení neskorších predpisov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 300/1993 Z. z. o mene a priezvisku v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 154/1994 Z. z., zákona č. 198/2002 Z. z., zákona č. 515/2003 Z. z. a zákona č. 36/2005 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 1 odseky 1 až 3 znejú:

„(1) Každý musí mať meno.

(2) Meno dieťaťa sa určuje dohodou rodičov; ak k takejto dohode nedošlo, meno sa určuje rozhodnutím súdu.[1])

(3) Meno dieťaťa sa určuje vyhlásením jedného z rodičov, ak druhý rodič nie je známy.“.

2. V § 2 ods. 1 prvej vete sa slová „Osobe narodenej na území Slovenskej republiky“ nahrádzajú slovom „Každému“ a v druhej vete sa za slovo „mena“ vkladajú slová „alebo mien (ďalej len „meno")“.

3. V § 2 odsek 2 znie:

„(2) Nemožno určiť meno hanlivé alebo neosobné, alebo prvé meno totožné s menom žijúceho súrodenca uvedeným v matrike na prvom mieste, alebo osobe mužského pohlavia určiť ženské meno a naopak. Tieto obmedzenia sa nevzťahujú na cudzojazyčné meno, ak je všeobecne známe, že takéto použitie mena je v súlade s tradíciou štátu, kde je takéto meno obvyklé.“.

4. Za § 2 sa vkladá § 2a, ktorý znie:

„§ 2a

Ten, komu nebolo určené druhé a tretie meno, si môže určiť druhé a tretie meno po nadobudnutí plnoletosti oznámením matričnému úradu, v ktorého matrike je zápis o jeho narodení. Maloletému môže určiť druhé a tretie meno jeho zákonný zástupca; na určenie druhého a tretieho mena maloletému staršiemu ako 15 rokov je potrebný jeho písomný súhlas s jeho úradne osvedčeným podpisom. Určenie druhého a tretieho mena nie je zmenou mena.“.

5. § 4 sa dopĺňa novým odsekom 1, ktorý znie:

„(1) Každý musí mať priezvisko.“.

Doterajšie odseky 1 až 6 sa označujú ako odseky 2 až 7.

6. V § 4 ods. 7 sa slová „odseku 5“ nahrádzajú slovami „odseku 6“.

7. Za § 4 sa vkladá § 4a, ktorý znie:

„§ 4a

Ak je dieťa štátnym občanom aj iného štátu, môže nadobudnúť priezvisko alebo priezviská (ďalej len “priezvisko„) v súlade s jeho právnym poriadkom alebo tradíciou.“.

8. § 5 znie:

„§ 5

Štátny občan Slovenskej republiky používa v úradnom styku priezvisko, ktoré nadobudol podľa tohto zákona, podľa predchádzajúcich právnych predpisov[3]) alebo pri uzavretí manželstva[3a]) v tvare uvedenom v úradnom výpise z matriky.“.

9. § 6 až 8 znejú:

„§ 6

(1) Zmenu mena alebo zmenu priezviska možno povoliť, najmä ak ide o meno a priezvisko hanlivé alebo ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

(2) Ak majú manželia spoločné priezvisko, zmenu spoločného priezviska možno povoliť len na základe spoločnej žiadosti oboch manželov. Zmena priezviska sa vzťahuje aj na ich spoločné maloleté deti, aj keď neboli zahrnuté do žiadosti.

(3) Ak majú rodičia maloletého rôzne priezviská, zmena priezviska rodiča, ktorého priezvisko má maloletý, sa vzťahuje na maloletého, ak s tým súhlasí druhý z rodičov.

(4) Zmena priezviska sa povolí vždy, ak štátny občan Slovenskej republiky, o ktorého priezvisko ide, je aj štátnym občanom iného štátu a zmenou sa má dosiahnuť priezvisko v tvare, ktorý je v súlade s právnym poriadkom alebo tradíciou tohto iného štátu.

(5) Zmena mena alebo zmena priezviska, na ktorú je potrebné povolenie, sa v matrike vykoná na základe predloženia právoplatného rozhodnutia o zmene mena alebo zmene priezviska.

§ 7

(1) Povolenie na zmenu mena nie je potrebné, ak ide o zmenu

a) cudzojazyčného mena na jeho slovenský ekvivalent a naopak,

b) mena dieťaťa po jeho právoplatnom osvojení,

c) mena z dôvodu zmeny pohlavia.

(2) Povolenie na zmenu priezviska nie je potrebné, ak ide o zmenu priezviska

a) jedného z manželov, ktorí nemajú spoločné priezvisko, na priezvisko jeho manžela, pričom spoločné priezvisko nadobúdajú aj ich spoločné maloleté deti, aj keď neboli zahrnuté do žiadosti,

b) po rozvode manželstva,[3b])

c) po nadobudnutí plnoletosti spočívajúcu v používaní len jedného z dvoch alebo viac priezvisk,

d) spočívajúcu v zápise ženského priezviska osoby inej ako slovenskej národnosti bez koncovky slovenského prechyľovania,[3c])

e) spočívajúcu v úprave priezviska v súlade so slovenským pravopisom,

f) dieťaťa po jeho právoplatnom osvojení,

g) z dôvodu zmeny pohlavia,

h) maloletého dieťaťa, ktorého rodičia uzavreli manželstvo po jeho narodení, na priezvisko určené pre ich ostatné deti,

i) maloletého dieťaťa, ktorého otec nie je známy, na priezvisko určené pre ostatné deti jeho matky a jej manžela.

(3) Zmena mena alebo zmena priezviska, na ktorú nie je potrebné povolenie, sa v matrike vykonáva na základe písomného vyhlásenia osoby, o ktorej meno alebo priezvisko ide, alebo jej zákonného zástupcu; pri zmene mena alebo zmene priezviska z dôvodu zmeny pohlavia je potrebné predložiť aj lekársky posudok.

(4) Na zmenu mena alebo zmenu priezviska maloletého staršieho ako 15 rokov je potrebný jeho písomný súhlas s jeho úradne osvedčeným podpisom.

§ 8

Zmena mena alebo zmena priezviska maloletého sa nepovolí, ak by bola v rozpore so záujmom maloletého, alebo s § 4 ods. 2, alebo ak by bola v rozpore s právnym poriadkom alebo tradíciou iného štátu, ak štátny občan Slovenskej republiky je tiež štátnym občanom iného štátu.“.

Poznámky pod čiarou k odkazom 3b a 3c znejú:

„3b) § 27 zákona č. 36/2005 Z. z.

3c) § 16 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 154/1994 Z. z. o matrikách v znení zákona č. 36/2005 Z. z.“.

10. Za § 8 sa vkladá § 8a, ktorý znie:

„§ 8a

Matričný úrad vydá oznamovateľovi potvrdenie[3d]) o vykonaní zápisu v matrike o zmene mena alebo zmene priezviska.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 3d znie:

„3d) § 3 ods. 4 a § 18 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 154/1994 Z. z. v znení zákona č. 14/2006 Z. z.“.

11. V § 9 sa slová „matričný úrad“ nahrádzajú slovami „obvodný úrad“.

12. § 11 znie:

„§ 11

(1) Žiadosť o zmenu mena alebo zmenu priezviska musí byť písomná a musí obsahovať

a) meno, priezvisko, dátum a miesto narodenia a rodné číslo osoby, ktorej sa žiadosť týka, a dátum a miesto uzavretia manželstva, ak osoba je ženatý muž alebo vydatá žena,

b) miesto trvalého pobytu v Slovenskej republike alebo miesto obvyklého pobytu v cudzine osoby, ktorej sa žiadosť týka,

c) meno alebo priezvisko, ktoré si osoba, ktorej sa žiadosť týka, zvolila,

d) meno, priezvisko, dátum a miesto narodenia manžela alebo maloletých, ak sa vzťahuje zmena priezviska aj na tieto osoby,

e) údaj o štátnom občianstve osoby, ktorej sa žiadosť týka,

f) odôvodnenie žiadosti.

(2) K žiadosti o zmenu mena alebo zmenu priezviska sa priloží osvedčená kópia týchto dokladov:

a) rodný list osoby, ktorej sa žiadosť týka,

b) sobášny list, ak osoba, ktorej sa žiadosť týka, je ženatý muž alebo vydatá žena,

c) právoplatné rozhodnutie súdu o rozvode manželstva, ak osoba, ktorej sa žiadosť týka, je rozvedená,

d) úmrtný list manžela, ak osoba, ktorej sa žiadosť týka, je vdovec alebo vdova,

e) občiansky preukaz osoby, ktorej sa žiadosť týka, ak ho má mať.

(3) Žiadosť o zmenu mena alebo zmenu priezviska maloletého podávajú jeho rodičia, ak sú jeho zákonnými zástupcami, ako spoločnú žiadosť. Ak ide o maloletého staršieho ako 15 rokov, musia k žiadosti priložiť jeho písomný súhlas s jeho úradne osvedčeným podpisom. Ak o zmenu mena alebo zmenu priezviska maloletého žiada iba jeden z jeho rodičov, k žiadosti priloží aj

a) písomný súhlas druhého rodiča s jeho úradne osvedčeným podpisom alebo právoplatné rozhodnutie súdu nahrádzajúce jeho súhlas, ak súhlas nedal alebo ak sa súhlas nedal získať,

b) úmrtný list druhého rodiča, ak zomrel,

c) právoplatné rozhodnutie súdu o pozbavení alebo obmedzení spôsobilosti na právne úkony druhého rodiča, ak bolo takéto rozhodnutie vydané.

(4) Doklady podľa odseku 3 písm. b) a c) sa prikladajú vo forme ich osvedčenej kópie.

(5) Ak obaja rodičia dieťaťa zomreli, nie sú známi, boli pozbavení spôsobilosti na právne úkony v plnom rozsahu alebo nie sú schopní posúdiť dôsledky zmeny mena alebo zmeny priezviska maloletého, žiadosť o zmenu mena alebo zmenu priezviska maloletého podáva poručník, ktorý bol dieťaťu ustanovený.

(6) Ak žiadosť podáva iná osoba ako tá, ktorej sa žiadosť týka, žiadosť musí obsahovať aj meno, priezvisko a miesto trvalého pobytu žiadateľa a jeho vzťah k osobe, ktorej sa žiadosť týka.“.

13. V § 12 ods. 1 prvá veta znie: „Osvojitelia majú právo do šiestich mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o osvojení súhlasným písomným vyhlásením zmeniť osvojencovi meno, ktoré má zapísané v matrike,[5]) alebo mu určiť ďalšie meno.“.

V poznámke pod čiarou k odkazu 5 sa citácia „§ 10 zákona č. 268/1949 Zb. o matrikách“ nahrádza citáciou „§ 13 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 154/1994 Z. z. v znení neskorších predpisov.“.

14. V § 12 odsek 2 znie:

„(2) Ak je osvojenec starší ako 15 rokov, je potrebný na túto zmenu jeho písomný súhlas s jeho úradne osvedčeným podpisom.“.

15. V § 13 ods. 1 prvá veta znie: „Zmenu zápisu mena osvojenca vykoná matričný úrad, v ktorého matrike je zápis o narodení osvojenca, na základe písomného vyhlásenia osvojiteľov o zmene mena osvojenca.“.

16. V § 13 ods. 2 sa za písmeno b) vkladá nové písmeno c), ktoré znie:

„c) nové meno osvojenca,“.

Doterajšie písmená c) a d) sa označujú ako písmená d) a e).

17. § 14 vrátane nadpisu znie:

„Prechodné a záverečné ustanovenia

§ 14

V konaní o zmenu mena alebo zmenu priezviska začatom pred 1. februárom 2006 sa zmena mena alebo zmena priezviska posudzuje podľa predpisov platných do 31. januára 2006.“.

18. § 15 sa vypúšťa.

Čl. II

Predseda Národnej rady Slovenskej republiky sa splnomocňuje, aby v Zbierke zákonov Slovenskej republiky vyhlásil úplné znenie zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 300/1993 Z. z. o mene a priezvisku, ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 154/1994 Z. z., zákonom č. 198/2002 Z. z., zákonom č. 515/2003 Z. z., zákonom č. 36/2005 Z. z. a týmto zákonom.

Čl. III

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. februára 2006.

Ivan Gašparovič v. r.

Pavol Hrušovský v. r.

Mikuláš Dzurinda v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.